

23/19

Hr Vysjinskij gav hr Undén

en komplimang under måndagens debatt i FN. Den ryske delegaten åberopade nämligen mot Atlantpakten och det kollektiva säkerhetssystemet över huvud ett uttalande av hr Undén; tydligen åsyftade han några ord i den förra året utgivna broschyren, enligt vilka Sverige inte kan "väntas deltaga i sanktioner i sådana fall då ett stormaktskrig utbrutit eller då vi bedömer läget så att vi befinner oss i farozonen för ett allmänt krig". Detta uttalande hör till de många yttranden i vilka den svenska utrikesledningen i realiteten markerat sitt fränfallande av den ståndpunkt som uttrycktes genom det ganska entusiastiska godtagandet av Achesonplanen på hösten 1950. På samma linje går hr Undéns förklaringar, ofta framförda både i Sverige och utomlands, att det är farligt med uppdelning i block: en självklarhet om man därmed vill säga att blockpolitiken är ett tecken på svåra motsättningar, en orimlighet om därmed avses att Sverige ogillar Atlantpakten, en pakt som även för oss, trots att vi står utanför, framstår som ett skydd för freden och friheten. Man får anta att hr Undén gläder sig åt denna klapp på axeln av den ryska expansionspolitikens främste propagandist — även om den ryska pressen och den ryska radion samtidigt beskyller den svenska regeringen för krigshets och reell anslutning till Atlantpakten. En annan deklaration av hr Undén fann sig Vysjinskij däremot inte föranlåten att prisa. Vi åsyftar det uttalande av den svenske utrikesministern i riksdagen enligt vilket det måste vara värdefullt om "den faktiska utvecklingen ger stöd för möjligheten av ett tillstånd, där de politiska demokratierna också motsvarar idén om välfärdsstaten så som t. ex. vi här i Sverige söker realisera denna idé. En sådan utveckling kan i längden knappast undgå att påverka även uppfattningen i länder med proletariats diktatur, där det

hittills varit en trossats att den av dessa länder eftersträfvade omdaning av samhällets ekonomiska struktur inte kan ske med bibehållande av äkta politisk demokrati." Den svenska regeringens exempel har såvitt bekant, trots denna direkta fingervisning, inte fått de ryska härskarna att förstå att den "eftersträfvade omdaning av samhällets ekonomiska struktur" går lika bra att ordna utan diktatur; hr Undéns råd tycks tvärtom ha totalt negligerats.